

[Holmberg]

for fremtiden er rimeligt at ændre disse vilkår, men vi er betænkelige ved, at man hermed lovgiver med tilbagevirkende kraft.

Om forslaget økonomiske og administrative konsekvenser nævnes, at bestemmelserne om, at der af fogedretten skal kunne beskikkes en advokat for skyldneren, må antages at ville medføre merudgifter på ca. 2 mill. kr. årligt. I det omfang der er særligt behov for advokatbistand, kan det være rimeligt, at skyldneren også under en tvangsauktion kan få en advokat beskikket, især når forslaget, som det af ministeriet er udformet, indeholder den betingelse, at skyldneren opfylder betingelserne for at få fri proces.

Så skal jeg til sidst blot sige, at det kan være rimeligt og rigtigt, at der, når der er indgivet begæring om tvangsauktion, som der står i § 561, stk. 2, om fornødent sker underretning til det sociale udvalg om indkaldelse. Spørgsmålet er så, om man tænker sig, at der skal møde en repræsentant fra det sociale udvalg. Så vil det give disse udvalg ekstra arbejde. Eller er meningen blot, at man, hvis skyldneren henvender sig, over for det sociale udvalg har dokumenteret, at en tvangsauktion er begæret? I øvrigt må vi være på vagt over for, at skyldneren ikke, ved at det sociale udvalg orienteres om tvangsauktionen, bibringes den opfattelse, at han dermed automatisk får et krav på hjælp. Det må jo afhænge af, om bistandslovens betingelser er opfyldt.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige en saglig og absolut grundig behandling af forslaget i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg først sige, at jeg synes, der ligger et dygtigt arbejde i den betænkning, der er fremkommet fra arbejdsgruppens side, og det danner et godt grundlag for det, vi nu skal gå i gang med. Jeg skal prøve på at lade være med at komme ind på enkeltheder.

Jeg vil understrege, at jeg er enig i det ønskværdige i, at antallet af tvangsauktioner bliver mindre; der er for mange, det er der ikke spor tvivl om. Jeg tror nu nok, det er begrundet i ganske andre forhold end det regelsæt, der gælder for tvangsauktioner, at det er sådan, men det kan vi vende tilbage til.

Jeg er også rede til at tage som udgangspunkt for drøftelserne, at det først og fremmest må dreje sig om at søge at hindre tvangsauktion over en ejendom, der tjener til bolig for skyldneren og hans husstand.

Der er heller ikke spor tvivl om, at der trænges til en forenkling af reglerne. Om det så er gjort på rette måde ved det, man er nået frem til, kan vi se på. Jeg har talt med flere fogder, der synes, at netop det, at man vil gå væk fra at have det forberedende møde, ikke er nogen særlig god ting, idet mange ting bliver klaret op dér; men det er også ting, som vi nærmere kan se på.

Jeg skal da også prøve på at lade være med at komme ind på, at jeg selv tilhører en stand, der er nævnt heri, og hvor man kan blive beskikket. Det kan der vel være grund til i visse forhold, men jeg har hørt en meget kyndig foged sige, at det tal, der er nævnt for den udgift, der vil være derved, vist mangler nogle nuller. Og hvis det er tilfældet, så må vi også se nærmere på det forhold.

Jeg skal afholde mig fra en bemærkning om den sagkyndige bistand, der i øvrigt er tale om, for derved kunne det nemt få udseende af, at jeg egentlig ville synes, at man ikke skulle gøre brug af ejendomsmæglere i dette forhold. Det tror jeg man skal, men jeg tror bare ikke, man skal gøre det på den måde, der står her.

Jeg er bange for – og det tror jeg altså er en af de ting, vi kommer til at drøfte – at man nok med det, der foreligger her, kan komme til at gøre proceduren af længere varighed og dermed også gøre den dyrere for dem, der til syvende og sidst kommer til at overtage ejendommen, eller dem, der skal have penge ud deraf, men det er som sagt et forhold, vi nærmere må se på. Ud over hensynet til den, der skylder penge, er der jo også et hensyn til den, der har penge til gode, og som måske, hvis det trækker for længe ud, kan komme ud for, at så er det hans ejendom, der skal undergives tvangssalg.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi også for vort vedkommende vil gå ind i en dybtgående overvejelse af, hvordan reglerne skal laves om. Jeg tror, der er mange gode ting i det, der er fremstillet her, navnlig den ting, at man nok skal gøre videre brug af den almindelige presse til at offentliggøre tvangsauktioner. Det er vel sådan, at Statstidende